

اینترنت به عنوان حقوق بشر!

ما ، افراد امضا کننده ، از شروع محدودیت های کرونا، با نگرانی وضعیت کودک و نوجوانان کشور را تحت نظر گرفته ایم. آنها تحت تأثیر محدودیت ها از روز اول قرار گرفتند. مدارس ، مراکز مهدکودک ، زمین های بازی ، کلوب های جوانان، کلوب های ورزشی و مؤسسات فرهنگی بسته هستند - همه مکان های زندگی اجتماعی آنها ، همه مکان های خودمختاری و مشارکتی ناگهان دیگر در دسترس نبودند. در این بحران، نوجوانان نسبت به بزرگسالان از نظر اجتماعی (دارای عواقب ناگواری برای رفاه کودک) بیشتر منزوی شدند، همچنین نیازها و علایق قانونی آنها به ندرت در مذاکره ها شنیده می شوند.

بی عدالتی های آموزشی و تهدیدهای حیاتی در حال افزایش هستند

متخصصان امور نوجوانان (اجتماعی) و انجمن ها به سرعت توانستند در زمان های انسداد فرم های پیشنهادی دیجیتالی جایگزین را ارائه دهند. با این حال، تماس مستقیم اجتماعی وجود ندارد، که برای جوانان و سلامت روان آنها مهم است.

کودکان و نوجوانان پناهنده در اقامتگاه مشترک به ویژه تحت تأثیر قرار می گیرند: شرایط نابسامان و تنگ بودن اتاق ها، کمبود مکان و فضای کافی در مواقع ضروری و همچنین تشدید سنگین جایگاه در وضعیت قرنطینه ها بخصوص برای این گروه آسیب پذیر جامعه بسیار سخت است. فاصله ی خود را از نظر جسمی حفظ کردن در سال ۲۰۲۰ به معنای منزوی کردن اجتماعی نیست. اما این دقیقاً همان چیزی است که برای افراد بدون دسترسی به اینترنت اتفاق می افتد.

بدون دسترسی به اینترنت، هیچ راهی برای کودکان و جوانان ساکن در اقامتگاه وجود ندارد تا بتوانند در دوره های دیجیتالی، تبادل و سایر پیشنهادات شرکت کنند. بدون دسترسی به اینترنت هیچ کمکی و یا فقط پشتیبانی بسیار کمی برای آموزش در خانه وجود دارد، زیرا مهارت های زبانی والدین غالباً ناکافی هستند. بدون دسترسی به اینترنت، حتی امکان ارتباط با خانواده و همچنین دوستانی که در وطن و یا کشور مبدا هستند وجود ندارد.

کنوانسیون سازمان ملل در مورد حقوق کودک همچنین در بحران اعمال می شود !

در دوره فعلی آموزش در منازل ، اقامتگاه های مشترک نیز در حال تبدیل شدن به یک مؤسسه آموزشی هستند. این قابل تحمل نیست، اگر کودکان و نوجوانان در این اقامتگاه ها بطور منظم از حق تحصیل خود در مواقع صرفاً آموزش دیجیتالی محروم شوند.

بر اساس پاراگراف ۲۸ کنوانسیون حقوق کودک سازمان ملل، حق تحصیل و آموزش شامل همگان میشود. شورای حقوق بشر سازمان ملل در سال ۲۰۱۶، اینترنت را به عنوان حق بشر توضیح داد و آن را در قطعنامه خود ثبت کرد و اظهار داشت که حق آموزش دیجیتالی باید از حمایت عمومی و ارتقاء حق عمومی آموزش برخوردار باشد. اما وقتی مدارس تعطیل هستند ، حق آموزش دیجیتالی تنها گزینه ممکن است و عدم وجود اینترنت به عنوان بی عدالتی های آموزشی محسوب میشوند.

مدرسه و آموزش به عنوان موتور ادغام شدن در جامعه تلقی می شوند، اما در مواقع تعطیلی مدرسه و نبود دسترسی به آموزش دیجیتالی در اسکان های جمعی مثل محروم کردن موتور از مواد سوختی میباشد.

نتنها در شرایط فعلی دسترسی به اینترنت یک نیاز اساسی برای ادغام موفق است، همچنین، دوره های زبانی که توسط اداره ی اشتغال و سایر موسسات به عنوان دوره های آنلاین طراحی شده اند. بسیاری از پیشنهادات تدریس فقط به صورت آنلاین ارائه می شود. حتی وقتی که آن ها به دنبال کار و اقامت و همچنین برنامه های کاربردی هستند، بدون دسترسی به اینترنت امروز هیچ کاری پیش نمی رود.

حق اینترنت داشتن

اداره دادگستری فدرال در کارلسروهه پیش از این در ۲۰۱۳ اتصال اینترنت را به عنوان بخشی از اساس زندگی توصیف کرد. انسان به عنوان یک شخص فقط از نظر اجتماعی وجود دارد. بنابراین باید حداقل مشارکت در زندگی اجتماعی، فرهنگی و سیاسی تضمین شود. با توجه به تغییرات فنی ۲۰ سال گذشته، حداقل مشارکت فقط با استفاده از دسترسی به اینترنت امکان پذیر است.

در صورت احتمال هر گونه انتقاد: این بدان معنی نیست که آی فون برای همه وجود دارد. یک مطالبه روی دستگاه خاص را نمی توان با حکم فدرال دادگستری توجیه کرد.

اما همه از جمله پناهندگان و دریافت کنندگان مزایای اجتماعی - حق دارند از یک سرویس ارتباطات اساسی، حق اینترنت برخوردار شوند. وزیر اقتصاد فدرال پیتر آلتایمر دسترسی به اینترنت رایگان را با دیگر حقوق اساسی مقایسه می کند. این سیاستمدار CDU گفت: "دسترسی آزاد به اینترنت باید یک حق اساسی و انسانی باشد که برای همه افراد در سراسر جهان اعمال شود." "همانطور که دسترسی به آب، مراقبت های بهداشتی یا آموزش یک حق اولیه است." [1]

اینترنت به عنوان شرط لازم سایر حقوق ها

نکته آخر اینکه دسترسی به اینترنت شرط لازم برای تکمیل حقوق سایر کودکان و حقوق بشر به ویژه موارد مرتبط با آزادی بیان، اطلاعات و اجتماع با زندگی است. زندگی دموکراتیک به طور فزاینده ای در اینترنت صورت می گیرد، نیروهای کار اداره کار اجتماعی در مدرسه سعی می کند تا به صورت آنلاین ارتباط برقرار کند و همچنین اطلاعات چند زبانه در مورد بحران به صورت دیجیتال توزیع می شود. بنابراین بدون دسترسی به اینترنت، مردم نمی توانند اطلاعاتی بدست آورند، در این روند شرکت کنند و حقوق آزاد، مشارکتی و تضمین شده خود را مدعی باشند.

اکنون عمل کن!

حتی اگر به نظر می رسد اولین موج بیماری کرونا تسخیر شده است، تعطیلی آینده مدارس و قرنطینه های ناشی از عفونت به ویژه در اسکان پناهندگان را نمی توان رد کرد. خطر ابتلا به عفونت در آنجا به ویژه زیاد است، همانطور که مطالعه دانشگاه بلیفلد نشان می دهد [۲]. علاوه بر این دنیای زندگی کودکان و نوجوانان به دیجیتالی شدن ادامه می یابد. بنابراین ما خواستار یک عکس العمل سریع و بدون بوروکراسی از بخش مسئول ایالت مان هستیم، که در کلیه ی اقامتگاه های پناهندگی اینترنت و وای فای را نصب کنند.

ما از ایالت براندنبورگ می خواهیم که حداقل شرایط را به دسترسی وای فای وارد کند (بخش 9 آیین نامه اجرایی قانون ضبط امور خارجه) برای اقامتگاه های مشترک پناهندگان و حمایت مالی مرتبط با شهرستان.

ما از دولت فدرال می خواهیم که حق اساسی در اینترنت را به رسمیت بشناسد و بنابراین احکام هارتز چهارم را تطبیق دهد تا اصل رفتار برابری و حق آموزش برای همه کودکان و نوجوانان تضمین شود.

اورانینبورگ، ۱۰ ژوئن ۲۰۲۰